

rens ægtefælle lønnet beskæftigelse, men undlader at indberette i henhold til § 11, stk. 1. Påbegyndes beskæftigelsen engang i 1973, konstateres den oppebårne løn på husstandens 1973-indkomst (med større eller mindre vægt beroende på, om beskæftigelsen påbegyndes tidligt eller sent på året), d. v. s. i løbet af sommeren 1974. Påbegyndes beskæftigelsen i tiden januar-september 1974, konstateres lønnen først på 1974-indkomsten (igen med større eller mindre vægt), d. v. s. i løbet af sommeren 1975.

Det må formodes, at der næsten altid vil være større eller mindre afvigelser mellem 1972-, 1973- og 1974-indkomsterne, og medmindre der sker en betydelig begrænsning i indberetningspligten i henhold til § 11, stk. 1, vil det være vanskeligt for kommunerne at indkredse de tilfælde, hvor tilbagebetalingskrav kan blive aktuelt. Vanskelighederne forstærkes ved, at der jo ikke umiddelbart vil foreligge en opgørelse over „ansat skattepligtig indkomst“ for „den løbende boligsikringsperiode“ 1. oktober 1973-30. september 1974, der kan danne sammenligningsgrundlag med „husstandsindkomsten“, d. v. s. den endeligt ansatte skattepligtige indkomst for 1972.

En begrænsning i indberetningspligten og dermed i adgangen til at regulere og kræve tilbagebetaling synes velmotiveret, når „husstandsindkomsten“ nu i princippet kommer til at ligge fast, og såfremt lovforslaget vedtages, har det derfor været hensigten i det kommende cirkulære at give udtryk for, at der alene skal ske indberetning i henhold til § 11, stk. 1, når der sker væsentlige og varige stigninger i indkomstforholdene som følge af forøgelse af husstandsmedlemmernes antal, overgang til bedre lønnet stilling, ægtefællens påtagelse af lønnet beskæftigelse, etablering eller udvidelse af selvstændig erhvervsvirksomhed, og at kommunernes efterfølgende kontrolvirksomhed kan begrænses til de tilfælde, hvor størrelsen af de senere ansatte skattepligtige

indkomster lader formode, at indkomsten i det løbende boligsikringsår som følge af de nævnte forhold overstiger husstandsindkomsten med mindst 25 pct. og mindst 10.000 kr.

Med en sådan begrænsning i indberetningspligten og kommunernes kontrolvirksomhed vil lovforslaget betyde en administrativ lettelse for kommunerne sammenlignet med det gældende.

Det må imidlertid erkendes, at også den foreslåede nyordning indebærer visse svagheder i form af mulig forskelsbehandling af boligsikringsmodtagerne og disses mulighed for at „spekulere“ i indkomststigninger og tidspunkterne for, hvornår de bør indtræde. Sådanne svagheder kan formentlig alene bortfalde ved endnu mere indgribende ændringer i den bestående ordning, så det ikke overlades til myndighedernes *skøn* at afgøre, hvornår regulering og tilbagebetaling skal ske.

Eksempelvis kunne tænkes, at man bibeholdt det gældende husstandsindkomstbegreb („årets“ indkomst), men således at indkomsten efter årets udgang er gjort endeligt op — på samme måde som for skatternes vedkommende.

En sådan ordning ville imidlertid indebære, at der i formentlig langt det overvejende antal tilfælde måtte stilles krav om tilbagebetaling af for meget udbetalte boligsikryndelser.

II. Bestemmelsen i § 7, stk. 1, (lovforslagets nr. 8) om fradrag af de første 5.000 kr. hidrørende fra børns arbejdsindtægter vil kunne ændres i overensstemmelse med det af Kommunernes Landsforening stillede forslag om at formulere bestemmelsen således, at der bortses fra de første 5.000 kr. af hjemmeværende børns A-indkomst. En sådan ændring vil kun medføre en uvæsentlig realitetsændring bestående deri, at de nævnte 5.000 kr. i visse tilfælde vil kunne indbefatte andre indtægter end rene arbejdsindsindtægter, f. eks. pensionsydelse.